

ТРАЖЕЊЕ ОПРОСТА ОД УЗВИШЕНОГ БОГА

[Српски – Serbian – صربي]

Ахмед Ферид

Ревизија и обрада:

Ирфан Клица

Амра Дацић

Љубица Јовановић

Фејзо Радончић

2015 - 1436

IslamHouse.com

﴿ أهمية الإستغفار ﴾

« باللغة الصربية »

أحمد فريد

مراجعة :

عرفان كليتسا

عمرة دانسيث

يوفانوفيتس ليوبيتسا

فيزو رادونشيش

2015 - 1436

IslamHouse.com

ТРАЖЕЊЕ ОПРОСТА ОД УЗВИШЕНОГ БОГА

Арапска реч истигфар значи тражење опроста за почињене грехе. Опрост значи заштита од зла почињених греха и њихово покривање. Узвишени Бог Своме робу који Га замоли за опрост греха, покрива грехе и не разоткрива његову срамоту на овоме свету. Он ће му их покрити и на Будућем свету и не само да га неће осрамотити на Судњем дану него ће му из Своје милости, отклонити казну за почињене грехе.

Тражење опроста за учињене грехе у Кур'ану се спомиње на много места. Тражење опроста се наређује, као што је случај са речима Узвишеног:

И молите Бога да вам опрости, јер Бог прашта и милостив је. (Кур'ан, поглавље Ел-Муземмил, 20), или се хвали и препоручује, као што је случај у речима Узвишеног:

...и који се буду у последњим часовима ноћи за опрост молили. (Кур'ан, Имранова породица, 17), а некад се даје до знања да ће Бог онима који Га замоле за опрост, опростити, као што је случај у

речима Узвишеног: **Онај ко какво зло учини или се према себи огреши па после замоли Бога да му опрости - наћи ће да Бог опрашта и да је милостив.** (Кур'ан, поглавље Ен-Ниса', 110)

Тражење опроста за учињене грехе, често се заједно спомиње са покајањем, па у том случају истигфар значи тражење опроста језиком, а покајање чврсту одлуку срца и намеру органа тела да ће се прекинути са чињењем дотадашњих греха. Правила која се односе на молбу, важе и за тражење опроста, тј. Бог ће се ако буде хтео одазвати и опростити ономе који замоли за опрост, нарочито ономе ко Га за опрост замоли скрушеног срца и ко Му се обрати у правом часу, као што је време пред зору, или после обављене молитве, када Он нарочито прима покајање и опрашта учињене грехе. Најбоље тражење опроста је оно које се започне захвалом своме Господару, затим признањем греха и на крају са упућеном молбом Господару за опрост, као што се наводи у хадису који приповеда Седдад б. Евс у коме стоји да је Веровесник, мир над њим, рекао:

"Најбоља молба за опрост је да роб изговори: - Боже, Ти си мој Господар. Нема бога осим Тебе. Ти си ме створио и ја сам Твој роб.

Држим се Теби дате обавезе и обећања, колико могу. Утичем Ти се од зла које сам починио. Признајем благодат Твоју према себи и признајем грех свој, па ми опрости, јер само Ти опрашташ грехе!"

У хадису којег приповеда Абдуллах б. Омер стоји да је Ебу Бекр рекао: **"Божији Посланиче, подучи ме молби коју ћу учити током молитве!"** - па му је рекао: **"Изговарај речи: 'Боже, ја сам према себи много неправде учинио. Једино Ти опрашташ грехе, па ми од Себе опрост подари и смилуј ми се, јер Ти си Онај који опрашта и који је милостив!"** И најбољи начин тражења опроста спада и то да роб изговори: **"Молим Узвишеног Бога, који је - нема бога осим Њега - Живи и Вечни, да ми опрости грехе и прими покајање!"** Од Веровесника, мир над њим, се, такође, приповеда да је за онога ко наведено изговори рекао: **"Опростиће му Бог, па чак и да је побегао са бојног поља."**

Од Ибн Омера се преноси да је рекао: **"Могли смо набројати да је Посланик, мир над њим, на једном месту знао изговорити по стотину пута: 'Господару, опрости ми и прими моје покајање! Ти си, заиста, Онај који прима покајање и који много прашта.'"**

Ебу Хурејре преноси да је Веровесник, мир над њим, рекао: **"Тако ми Бога, ја Бога молим за опрост и кајем Му се, преко седамдесет пута на дан."**

Од Веровесника, мир над њим, се, такође, преноси да је рекао: **"И мене заборав обузима, па по стотину пута на дан молим Бога да ми опрости."**

У хадису који приповеда Енес наводе се најважнији разлози због којих Узвишени Бог опрашта грехе. У њему стоји да је Посланик, мир над њим, рекао: **"Узвишени Бог каже: 'О човече, за све за шта Ме замолиш и затражиш да ти опростим, Ја ћу ти опростити! О човече, када би твоји греси до неба допрли, па Ме замолио да ти опростим, Ја бих ти опростио! О човече, када би Ми дошао са гресима колика је Земља, а онда Ме срео не приписујући Ми никаквог судруга, Ја бих ти колика је она опроста дао.'"** У овоме хадису наведена су три главна предуслова за опрост греха. То су:

1. Молба са надом да ће јој бити удовољено, а она је као таква наређена уз обећање да ће јој бити удовољено, као што каже Узвишени:

Господар ваш је рекао: - Позовите ме и замолите, Ја ћу вам се одазвати. (Кур'ан,поглавље Верник, 60).

Према томе, молба је потребни предуслов да би се Бог одазвао и удовољио оно што се од Њега тражи. Свакако, под тим се подразумева да молба испуњава све услове и да нема препрека за њено услишење, јер услишење молбе може изостати, уколико недостају неки предуслови или уколико постоје какве сметње. У најважније предуслове ваљаности молбе спадају присутност срца и нада да ће се Узвишени Бог одазвати и у молби тражено испунити. Најважнији предуслов за опрост је да човек - када погреша - не очекује опрост ни од кога другог мимо свога Господара и да зна да нико мимо Њега не може да опрости грехе. Његове речи у горе цитираном кудси-хадису: **"О човече, за све за шта Ме замолиш и затражиш да ти опростим, Ја ћу ти опростити"** значе: - Ма колико велики и бројни били твоји греси и преступи, за Мене није много ни тешко да ти их све опростим. У другом веродостојном хадису Веровесник, мир над њим, каже: **"Када неко од вас од Бога нешто тражи, нека затражи оно што је најбоље, јер Богу није ништа тешко!"** Ово зато што су, ма колико били велики греси робова, Божији

опрост и милост од њих већи. У томе смислу је учењак Шафија на својој самрти и рекао:

Када сам увидео да ми је срце сурово

и путеви тесни постали,

Сву сам своју наду у Твој опрост положио,

Моји греси су велики, али када сам их упоредио

Са Твојим опростом, Господару мој,

Видео сам да је Твој опрост опет већи.

2. Тражење опроста за учињене грехе, макар они били велики и многобројни толико да до неба, тј. до облака, додирују, а по другој верзији: - макар се не могли оком прегледати. Узвишени Господар ће Своме робу, чак и такве грехе - ако Га он замоли за опрост - опростити.

Од Лукмана Мудрог се приповеда да је своме сину, када га је саветовао, рекао: "О синко мој, навикни језик свој да често изговара: Боже, опрости ми!, јер (код Бога) постоје моменти када никога - ко Га замоли - не одбија!"

Ел-Хасан је рекао: "Што више молите Бога да вам опрости док сте: у својим кућама, за трpezом, на путу, на пијаци, на окупу и где год да сте, јер не знате тачно када се Божији опрост спушта!"

3. Искрена преданост веровању у само једног Бога (тевхид-монотеизам), јер је то најважнији предуслов за опрост греха. Ономе коме тај предуслов недостаје неће бити опроштено и обрнуто, онај ко тај предуслов испуни, испунио је најважнији предуслов за опрост. У томе смислу Узвишени Бог каже:

Бог сигурно неће опростити да Њему друге сматрају равним, а опростиће коме хоће оно што је мање од тога. (Кур'ан, поглавље Ен-Ниса', 116)

Ибн ел-Кајјим у вези с речима Узвишеног, у раније цитираном кудси - хадису: "**О човече, када би Ми дошао са гресима колика је Земља, а онда Ме срео, не приписујући Ми никаква судруга, Ја бих ти, колика је она, опроста дао.**" каже: "Онима који истински верују у само једног и Јединог Бога и ни у чему Му никога и ништа равним не сматрају, опрашта се и оно што се другима који нису такви не опрашта. Када би човек који искрено верује у Бога и који Му никада никога и ништа није равним сматрао, своје

Господару дошао са гресима колика је Земља, Он би му исто толико опроста дао. Ово не важи за оне чије је веровање у једног Бога крњаво, јер чистом веровању у једноћу Бога није својствена било каква врста приписивања друга и јер уз такво веровање не може остати никакав грех, будући да оно у себи подразумева такву љубав према Богу, Његово уздизање и величање, страхопоштовање и наду у опрост, који би грехе - када би их и било колика је Земља - опрали. Израз "колика је Земља" значи: као да је Земља пуна или готово пуна греха. Међутим, то је, опет, препуштено Божијој вољи који ће, ако хоће, Својом милошћу и добротом, опростити, а ако хоће, Својом праведношћу и мудрошћу, казнити. У сваком случају, Њему припада свака захвалност."

А други учењак је рекао: "Онај ко верује у Једног и Јединог Бога никада неће бити бачен у Ватру као што се бацају неверници, нити ће у њој остати, као што ће остати неверници. Ако је човеково веровање у једноћу Бога потпуно и искрено, ако је срцем, језиком и осталим органима испунио све предууслове за њега, или бар срцем и језиком на својој самрти, заслужио је да му сви ранији греси буду опрштени и да у потпуности буде поштеђен паклене ватре. Чије се срце, на речима веровања у

једноћу Бога, докаже, из њега све мимо љубави према Богу нестане и место само за љубав према Њему остане. Ово је све од силне љубави према Богу, Његовог величања, уздизања, и страхопоштовања, затим наде и поуздања у Његову милост, а када се то постигне, човекови греси и преступи - макар их било и колико морске пене - нестану, а можда се претворе и у добра дела. Овакво веровање у Божију једноћу најскупоценији је камен мудрости (еликсир), од чије би се и најситније зрно - када би се ставило на брдо греха и преступа - греси претворили у добра дела."

Ибн 'Аббас, Бог био задовољан њиме, је рекао: "Као што Узвишени Бог ни добра дела од оних који Му друга приписују неће примити, надамо се да ће и грехе оних који искрено у Његову једноћу верују, опростити!"

Изреке из традиције о врлинама тражења опроста:

'Аиша, Бог био задовољан њоме, је рекла: "Благо ономе ко у својој књизи дела нађе записано да је често молио за опрост греха.""

Алија, Бог био задовољан њиме, је рекао: "Бог Свога роба не би надахњивао тражењем опроста за учињене грехе, да је мислио да га казни."

Катаде је, Бог му се смиловао, рекао: "Овај Кур'ан ће вас упутити и на ваше болести и на ваше лекове. Ваше болести су греси, а ваши лекови тражење опроста."

Једног бедуина, ухваћеног за прекривач Ка'бе, чули су како моли: "Боже, моје мољење за опрост, уз моје извођење је штурост, а моје немољење за опрост, уз знање колико је велика Твоја милост је немоћ, јер са колико ме само благодати обасипаш, иако си од мене независан и са колико Ти непослушности узвраћам, иако сам од Тебе зависан. О Ти који, када обећаш, обећање испуниш, а када запретиш, опростиш" уводи мој велики грех у Твој велики опрост, о од милостивих Најмилостивији!"